

ffikket dertil end dette, og dog har Dommeren meddeelt, at man netop valgte denne Fremgangsmaade, fordi den store Trængsel forbød at følge den lovlige Wei. Det er imidlertid aldeles klart, at Rigtigheden af det Klagepunkt i Protesten, som jeg nys nævnte, at man havde unbladt at oplæse Afstemningen for den fratrædende Vælger, hvilket imidlertid af vedkommende Listeførere er erklæret for aldeles ugrundet, i allerhøieste Grad bekræftes ved det, jeg sidst omtalte, thi det er aldeles ligefremt, at naar Afstemningen har været foretaget paa den Maade, at den vedkommende Vælger slet ikke kom hen til Bordet, saa kunde man heller ikke oplæse for den fratrædende Vælger, hvad der var tilført, og naar Afstemningen skete paa den Maade, at der fra Forsamlingen blev opgivet et Navn, paa hvem den stemte, hvis Navn blev opraaet af en af Listeførerne, saa er det aldeles indlysende, at det maa være urigtigt, naar de vedkommende Listeførere have erklæret, at den Indsigelse, der gik ud paa, at Stemmegivningen ikke var oplæst for den fratrædende Vælger, skulde være ugrundet. Det forekommer mig, at den Modsigelse, der fremkommer, naar man sammenholder disse Punkter, er saa stærk, at vedkommende Undersøgelsesdommer maatte kunne have seet den og nærmere have overthydet vedkommende Listeførere om, at denne Indsigelse ikke var aldeles ugrundet. En Deponent, Nr. 509, forklarer, „at han af den Paatrængenhed, hvormed Nogle af dem, der ikke fandtes paa Valglisten, begjærte at stemme, lod sig bevæge til at optage dem paa Valglisten. Det var hans Hensigt senere at slette dem ud eller gjøre opmærksom paa, at de burde slettes ud forinden Optællingen, og tillige anfaae han det for helbigt at anføre dem, fordi de utvivlsomt vare valgberettigede og derfor burde optages paa næste Aars Liste“. To Mænd — som her nævnes i Udtoget — vare opførte paa den første Deel af Stemmelisterne, skjøndt de efter deres Begyndelsesbogstaver hørte til den anden Deel. Da denne Feil blev opdaget, blev der sendt Bud efter de Paagjældende for at faae deres Stemmegivning konstateret“.

Det sees imidlertid aldeles ikke, om de Mænd, som den vedkommende tilforordnede

Vælger saaledes opførte paa Listen, senere bleve slettebde eller ikke, og der sees heller ikke, med hvad Ret man sendte Bud efter dem, eller i hvilken Hensigt man vilde have de to nævnte Mænds Afstemning konstateret. Der tilspøies endelig umiddelbart efter det, jeg nys har oplæst, følgende mærkelige Ytring: „De Tilforordnede, Thomsen og Torp, have stemt for de 10 sidste Stemmennde.“ Hvorledes dette er gaaet til, meddeles der ikke den mindste Smule Oplysning om, og om disse 10 sidste Stemmennde ere medregnede ved Optællingen af Stemmerne, omtales heller ikke. Det er mig ubegribeligt, hvorledes Nogen kan stemme for de 10 sidste Stemmennde; dette er ogsaa et af de dunkle Punkter. — Seer man hen til den ydre Form, hvori denne Undersøgelse er foregaaet, saa finder man der strax den store Mærkelighed, at medens den af Folkethingettagne Beslutning gik ud paa, at der skulde foretages Undersøgelse af de paaklagede Misligheder, og hvis de anførte Klager fandtes ubespiedede, da en Undersøgelse af, hvorvidt der kunde være Tale om at drage de Mænd til Ansvar, der havde Skyld i, at denne Protest fremkom — medens Beslutningen gik ud derpaa, saa at man altfaa maatte ansee det for naturligt, at Dommeren først havde søgt Oplysning om, hvorvidt nogen af de paaklagede Misligheder virkelig havde fundet Sted, og først senere, naar dette viste sig ikke at være Tilfældet, havde undersøgt, hvorvidt Nogen havde paadraget sig Ansvar ved at fremkalde en saadan Protest, saa er Dommeren gaaet den stik modsatte Wei i Undersøgelsen, idet han har begyndt med at indkalde alle dem, der havde Deel i Protestens Tilblivelse og Samlingen af Underkristerne, og først derefter har han undersøgt, hvorvidt nogen af de paaklagede Misligheder var begrundet eller ikke. Der er desuden endnu den Mærkelighed, at uagtet Forhørene ere foretagne paa denne Maade, hvad der kan sees af Udtoget, naar man lægger Mærke til Nummerfølgen af Deponenterne, saa er Udtoget givet i den Form, at der først er omtalt de Vidnesbyrd, der angaae de paaklagede Misligheders Rigtighed eller Urigtighed, og senere meddeles Udbyttet af de Undersøggelser, som ere foretagne mod de Mænd, som havde Deel i Protestens